

وانه ۷۹: عیسا دهچیته ناو ئورشه لیم

لوقا ۱۸-۲۰

له وانه ی پاردووماندا، بینیمان چوں په روهردگار عیسا لاشه یه کی مردوی هه لسانده وه ژیان کهوا له گور بوو بو ماوه ی چوار رۆژ. هیزی مردن کیشه یه که نه بوو بو عیسا، له بهر نه وه ی خوی هه لسانده وه و ژیان بوو و هه لسانده وه و ژیان. نه مړ پلانمان وایه به رده وام بین له خویندنه وه ی ئنجیل بو نه وه ی بینین چوں عیسا چوه ناو ئورشه لیمه وه بو نه و شاره ی لی ده کورزی. عیسا هه موو شتیکی ده زانی کهوا به سهری دیت. دهیزانی سهرکرده ئایینه کانی جوله که دهیده نه دهستی رۆمانیه کان کهوا نازاری ده دن و له خاچی ده دن. له گه ل نه وه شدا، نه و زانیاریه پښتانه لئ نه گرت بجیته ئورشه لیم. سه باره ت به م شته، ئنجیل ده فهرموئ: که رۆژانی بهر زکرده وه ی نزیکه بووه، پرووی خوی چه سپاند تا به ره و ئورشه لیم پروات. (لوقا ۹: ۵۱) کاتی ری ده کرد به ره و ئورشه لیم، عیسا به قوتاییه کانی فهرمو، (باپتیزه ی نازارم هه یه ده بی پی دا ره ت بم، چه ند نارچه تم تا کو ته او ده بی ت). (لوقا ۱۲: ۵۰)

بوچی عیسا رووی خوی چه سپاند تا به ره و ئورشه لیم پروات؟ نه وای کرد تا کو خوی بداته دهستی نه وانه ی ویستیان بیکورن! نه م سهرنج راکیشه! نه گه ر تو بزانی له شاریکدا خه لکه که ده یانه وی نازارت بدن و بتکورن، ئایا رووی خوت ده چه سپینی و بجیته نه و شاره؟ نه م نه وه یه که عیسا یه مسیح نه جامی دا. عیسا دهیزانی که هوی له دایک بوونی نه و بو نه وه یه بمری وه ک قوربانی له باتی گونا می جیهان. عیسا نه هاته جیهانه وه بو نه وه ی به دوی خوشی خوی بکه وی، به لگو بو نه وه ی نووسینه کانی پیغه مبه ران جی به جی بکات که زور له وه پیش ده رباره یان نووسی بو: کهوا مسیح نازار ده کیشی و خوی خوی ده پریزی له ده ره وه ی ئورشه لیم له سهر نه و چیا یه ی ئیراهیم به رانه که ی کرده قوربانی له باتی کوره که ی. ده بوا یه هیامی نیشاندهری قوربانی به ران له عیسا دا جی به جی بکری. له بهر نه وه بوو عیسا به ره و ئورشه لیم رۆیشت، نه و شاره ی که بو نه و وه ک چالکی پر له شیری برسی و چاوه روانی نیچریک بکه ن بوو.

ئیسناش با به رده وام بین له دیراسه تی په رتوکی ئنجیل. نووسراوی پیروز ده فهرموئ: به رپگاو ه بو ئورشه لیم سهرده که وتن، عیسا پیشیان که وتبوو، قوتاییه کانیش سهرسام بیوون، نه وانه ی دوی ده که وتن ده ترسان. دیسان دوازه که ی داپری و دهستی پی کرد پیان به فهرموئ کهوا چی به سه ردیت. (مارقوس ۱۰: ۳۲) نه و سهرده که وینه ئورشه لیم، ههرچی پیغه مبه ران له باره ی کوری مرؤفه وه نووسیوانه دیته دی. (لوقا ۱۸: ۳۱) کوری مرؤف ده دریته ده ست کاهینانی بالا و مالمه کان، بریاری مردنی ده دن، دهیده نه ده ست نه ته وه کان،^{۳۴} گالته ی پی ده که ن و تفی لی ده که ن و به قامچی لی ده دن و ده یکورن. له رۆزی سییه میش هه لده ستیته وه. (مارقوس ۱۰: ۳۳، ۳۴)

(لوقا ۱۸) ^{۳۴} به لام (قوتایه کان) هیچ له م نه گه یشتن و نه م باسه لیان شاره بوو، نه وه ی وترا درکیان پی نه کرد. ^{۳۵} کاتی عیسا له ئهریحا نزیکه بووه، که سیکی نابینا له سهر رپگا دانیشتبوو سوالی ده کرد. ^{۳۶} که گوپی له خه لکه که بوو ده رۆیشتن، پرساری ده کرد نه مه چیه. ^{۳۷} پیان وت: (عیسا ی ناسیره یی لیره وه تیده په ریت). ^{۳۸} جا هاواری کرد: (عیسا ی کوری داود، به زه ییت پیما دایته وه!) ^{۳۹} پیشره وان لیان راخوری تا کو بی ده نگ بیته، نه ویش زور زیاتر هاواری کرد: (کوری داود، به زه ییت پیما دایته وه!) ^{۴۰} عیسا راهه ستا و فهرمانی دا به یینه لای. کاتی نزیکه بووه، لی پرسی: ^{۴۱} (چیت ده وی بو ت بکه م؟) وتی: (گوره م، بینم). ^{۴۲} عیسا ی پی فهرموو: (بینم، باوه رت چاکی کردیته وه). ^{۴۳} یه کسه ر بینیه وه، دوی که وت و خودای شکودار ده کرد. هه موو خه لکه که ش که بینیان ستایشی خودایان کرد.

(مه تا ۲۱) ^۱ کاتی له ئورشه لیم نزیکه بوونه وه، گه یشتنه بیته فاجی لای کیوی زه یتون، عیسا دووان له قوتاییه کانی نارد و ^۲ پی

فهرموون: (برېونه ټو گونده‌ی بهرامبه‌رتان، یه‌کسه‌ر ماکه‌ریک ده‌بینن به‌ستراوه‌ته‌وه، جاشکه‌که‌ی له‌گه‌له. بیکه‌نه‌وه و بۆ منیان به‌پینن. ^۳ ټه‌گه‌ر یه‌کیک شتیکی پی و تن، ده‌لین: خوداوه‌ند پیویتی پییانه، ټه‌ویش یه‌کسه‌ر ده‌باننیریت.) ^۴ ټه‌مه‌ش پرووی دا تاکو ټه‌وه‌ی به‌هوی پیغه‌مبه‌ره‌که و تراوه بیته دی که ده‌فهرمووی: ^۵ ټه‌که‌که‌ی سییون بلین، ټه‌وه‌تا پاشاکه‌ت دیته لات، دلنهرمه و سواری ماکه‌ریک و جاشی ماکه‌ریک بووه.}

^۶ قوتابیه‌کان رپویشن و وه‌ک عیسا فهرمانی پی‌دابوون، کردیان. ^۷ ماکه‌ر و جاشکه‌که‌یان هیئا، به‌که‌وايه‌کانیان کورتانیاں کردن و عیسا سواربوو. ^۸ چه‌شاماتیک که‌وايه‌کانیان له‌سه‌ر رپگاکه‌راخت. خه‌لکی دیکه‌لقیان له‌دار ده‌برپیه‌وه و له‌سه‌ر رپگاکه‌راپان ده‌خست. ^۹ ټو خه‌لکه‌ی له‌پیشی ده‌رپویشن و ټه‌وانه‌ش که‌دوای که‌وتبوون، هاواریان ده‌کرد: (هوسانا بۆ کوپی داود!) {ستایشکراوه ټه‌وه‌ی به‌ناوی خوداوه‌نده‌وه دیت!} (هوسانا له‌به‌رزایی!)

(لوقا ۱۹) ^{۳۹} هه‌ندیک فهریسی نیو خه‌لکه‌که، به‌عیسایان وت: (ماموستا، له‌قوتابیه‌کانت راکورپه.) ^{۴۰} وه‌لامی دایه‌وه: (پیتان ده‌لیم: ټه‌گه‌ر ټه‌وانه‌ بی‌ده‌نگ بن، به‌رد هاوار ده‌کن.) ^{۴۱} کاتی نریک‌بووه و شاره‌که‌ی بینی، بوی گریا، ^{۴۲} فهرمووی: (خوزگه‌بتزانیبووايه، ته‌نانه‌ت ټوش، له‌م رپوژه‌شت‌دا چ شتیک بۆ ناشتیه! به‌لام ټیستا له‌به‌رچاوت شاراوه‌بووه... چونکه‌کاتی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ت نه‌زانی.)

(مه‌تا ۲۱) ^{۴۱} کاتی عیسا چوه‌وه‌ ناو توره‌لیم، هه‌موو شاره‌که‌ خروشا و وتیان: (ټه‌مه‌کیه؟) ^{۴۱} خه‌لکه‌که‌ش ده‌یان‌ووت: (ټه‌مه پیغه‌مبه‌ر عیسایه، خه‌لکی ناسیره‌ی جه‌لیله.) ^{۴۲} عیسا چوه‌وه‌ ناو په‌رستگا، هه‌موو ټه‌وانه‌ی ده‌رکرد که‌کپین و فروشتنیان له‌په‌رستگادا ده‌کرد، میزی پاره‌گوره‌وان و کورسی کوترفرؤشانی وه‌رگیپا. ^{۴۳} پیی فهرموون: (نوسراوه، {ماله‌که‌م به‌مالی نویژ ناوده‌بردریت}، به‌لام ټیوه‌ده‌یکه‌نه {ټه‌شکه‌وتی دزان!})

^{۴۴} نایینا و شه‌له‌کان له‌په‌رستگا هاتنه‌لای و ټه‌ویش چاک‌کردنه‌وه. ^{۴۵} به‌لام کاتی کاهینانی بالا و مالمه‌کان ټه‌م کاره‌سه‌رسورپه‌ینه‌رانه‌یان بینی که‌ټه‌و کردی و هه‌روه‌ها مندا‌لانیس له‌په‌رستگا هاواریان ده‌کرد: (هوسانا بۆ کوپی داود)، رقیان هه‌لستا (له‌مانای هوسانایه، خودا رزگارمان بکه) و ^{۴۶} پییان وت: (گویت لییه ټه‌وانه‌چی ده‌لین؟) عیساش پیی فهرموون: (به‌لی، ټه‌ی قه‌ت نه‌تان‌خویندو‌ته‌وه: {له‌زاری مندا‌لان و شیره‌خوره‌نه‌وه ستایشت بۆ خوت دارشتووه}؟)

^{۴۸} کاهینانی بالا و مالمه‌کان گویان لی‌بوو، بیریان ده‌کرده‌وه‌چون له‌ناوی به‌ن، چونکه‌لیی ده‌ترسان له‌به‌ر ټه‌وه‌ی هه‌موو خه‌لکه‌که‌له‌فیرکردنه‌کانی سه‌رسام ببوون. (مارقوس ۱۱: ۱۸)

(یوحنا ۱۲) ^{۴۳} عیساش وه‌لامی دانه‌وه‌ و فهرمووی: (کاتی شکو‌دارکردنی کوپی مروف هاتووه. ^{۴۴} راستی راستیان پیی ده‌لیم، ده‌نکه‌گه‌نم ټه‌گه‌ر نه‌که‌وپیته‌ ناو زه‌وی و نه‌مریت، به‌ته‌نیا ده‌می‌پیته‌وه. به‌لام که‌مرد، ټه‌وسا به‌ره‌مه‌می زور ده‌دات...)

^{۴۷} ټیستا دل‌م په‌شو‌کاوه، چی بلیم؟ (باوکه‌له‌م کاته‌رگارم بکه؟) نه‌خیر به‌لام من بۆ ټه‌م کاته‌هاتووم. ^{۴۸} باوکه، ناوت شکو‌دار بکه! جا ده‌نگیک له‌ټاسمانه‌وه‌هات: (شکو‌دارم کردوه و شکو‌داریشی ده‌که‌مه‌وه.) ^{۴۹} بویه‌خه‌لکه‌که‌ی پراوه‌ستابوون و گویان لی‌بوو، وتیان: (هه‌وره‌تریشقه‌بوو!) هه‌ندیک دیکه‌وتیان: (فریشته‌یه‌ک قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.) ^{۳۰} عیسا وه‌لامی دایه‌وه‌ و فهرمووی: (ټه‌م ده‌نگه‌ی هات بۆ من نه‌بوو، به‌لکو بۆ ټیوه‌بوو. ^{۳۱} ټیستا حوکمدانی ټه‌م جیه‌انه‌یه. ټیستا سه‌روکی ټه‌م جیه‌انه‌ده‌رده‌کریت. ^{۳۲} کاتی منیش له‌زه‌وییه‌وه‌به‌رز کرامه‌وه، ټه‌وا هه‌مووان بۆ لای خوم‌پاده‌کیشم.) ^{۳۳} ټه‌مه‌ی وت ټامازه‌ی ده‌کرد به‌و مردنه‌ی که‌خه‌ریکه‌ده‌مریت.

با بۆ ساتیک لیره‌پراوه‌ستین. بینیمان عیسا چون چوه‌وه‌ ناو توره‌لیم، به‌سواری گوی دريژیک، و چون کومه‌له‌جوله‌که‌کان ستایش و چه‌پله‌یان بوی لیدا، و یستیان بیکه‌نه‌پاشایان. به‌لام خه‌لکه‌که‌تی نه‌گه‌یشت بچی عیسا هاته‌ناو توره‌لیمه‌وه. ته‌نانه‌ت قوتابیه‌کانی عیسا نه‌یاندنه‌زانی چی به‌ره‌و پروودانه. هیوادار بوون عیسا خه‌لکه‌جوله‌که‌که‌رگار بکات له‌ده‌سه‌لاتی رومانیه‌کانی

دوژمنیان. به لآم له بهر نه وه نه هاتبووه جیهانه وه. عیسا نه هاتبوو تاكو شانشینى پړمانى له ناو بهرې، به لكو شانشینى شه یان له ناو بهرې. نه وه هاتبووه خواره وه تاكو نه م جیهانه گنده له بگورې، به لكو بؤ نه وهى دلى خه لكى بگورې. بى گومان، پوژنك له پوژان عیساى مه سیخ دیته وه تاكو دادوهرى خه لكى جیهان بکات و جیهان به ده ست بیښته وه. به لآم، کاتى یه که م جار هاته جیهانه وه، هات تاكو وهك قوربانیه ك بمرې. نه وه هات تاكو نه وه کانى نادمه پزگار بکات له سزای گوناوه کانیان، وهك چوڼ خودا به لئینى دا زور له وه پیش له پښتانه پیغه مبه ره کانیه وه.

به رده وام ده بین له چیروکه که، نووسراوى پیروز ده فهرموى:

(لوقا ۱۹) ^{۴۷} پوژانه (عیسا) له پرستگا خه لكى فیږده كړد، كاهینانى بالا و مالمه كان و رابه رانى گهل هه ولىان ددها بیکوژن. ^{۴۸} به لآم هپچیان بؤ نه نجامدانى نه ده دوزیبه وه، چونکه هه موو گهل په یوه ستى گوى لى گرتنى بوون.

(لوقا ۲۰) ^۱ پوژیکیان (عیسا) له پرستگا خه لكى فیږده كړد و موژده ی ددها، كاهینانى بالا و مالم له گهل پیران له وى دا وه ستان، ^۲ پیمان وت: (پیمان بلئ به چ ده سه لاتیك نه مانه ده كه یت؟ كى نه م ده سه لاته ی به تو داوه؟) ^۳ وه لآمى دایه وه: (منیش پرسیار پكتان لى ده كه م. پیم بلئ: ^۴ له تاوه له كیشانى یه حیا، له ناسمانه وه بوو یان له مرؤفه وه؟) ^۵ له ناو خوځیان دا پوژیان كړد و وتیان: (نه گهر بلئین (له ناسمانه وه)، ده لیت (بؤ باوه پتان پى نه كړد؟) ^۶ به لآم نه گهر بلئین (له مرؤفه وه)، هه موو خه لکه كه به رده بارانمان ده كهن، چونکه دلئیان كه یه حیا پیغه مبه ره. ^۷ وه لآمیان دایه وه كه نازانن له كوپوه یه. ^۸ عیسا ش پى فهرموون: (منیش پیتان نالیم به چ ده سه لاتیك نه مانه ده كه م.)

^۹ ده ستى پى كړد نه م نمونه یه بؤ خه لکه كه بفرمووى: (كابراهك ره زلیكى چاند و به ره زه وانانى سپارد، ماوه یه كى زور گه شتى كړد. ^{۱۰} له وه زری خو ی كویله یه كى بؤ ره زه وانان نارد، تاكو له به ره مې ره زه كه ی بده نى، به لآم ره زه وانان لئیان دا و به ده ستى به تال ناردیانه وه. ^{۱۱} كویله یه كى دیکه شى نارد، به لآم له م شیان دا و سوو كایه تیان پى كړد و به ده ست به تالى ناردیانه وه. ^{۱۲} سییه مېشى نارد، نه م یان بریندار كړد و دهریان كړد. ^{۱۳} خاوه ن ره زه كه وتى: (چى بکه م؟ كوپه خو شه ویسته كه م ده نیرم، له وانیه ره زى بگرن.) ^{۱۴} به لآم كه ره زه وانان بینیان، ته گبیریان له گهل یه كترى كړد و وتیان: (نه وه تا میراتگر، با بیکوژین، تاكو بینه میراتگر.) ^{۱۵} جا بردیانه دهره وه ی ره زه كه و كوشتیان. ئیتر ده بیټ خاوه ن ره زه كه چپیان لى بکات؟ ^{۱۶} دیت و نه م ره زه وانان ده كوژیت و ره زه كه ده داته خه لكى دیکه.) کاتى گویان لى بوو وتیان: (خودا نه كات!) ^{۱۷} نه ویش سه یرى كړدن و فهرمووى: (كه واته نه مې نووسراوه چپیه: نه وه به رده ی وه ستاكان ره تیان كرده وه، بووه به ردى قولینچك.) ^{۱۸} نه وه ی به سه ر به رده كه دا بکه ویت تیكده شكیت، نه وه ش كه به سه رى دا بکه ویت وردوخاشی ده كات.) ^{۱۹} مالمه كان و كاهینانى بالا هه ولىان دا له و كاته بیگرن، به لآم له خه لکه كه ترسان، چونکه زانپیان له و نمونه یه مه به ستى نه وان بوو.

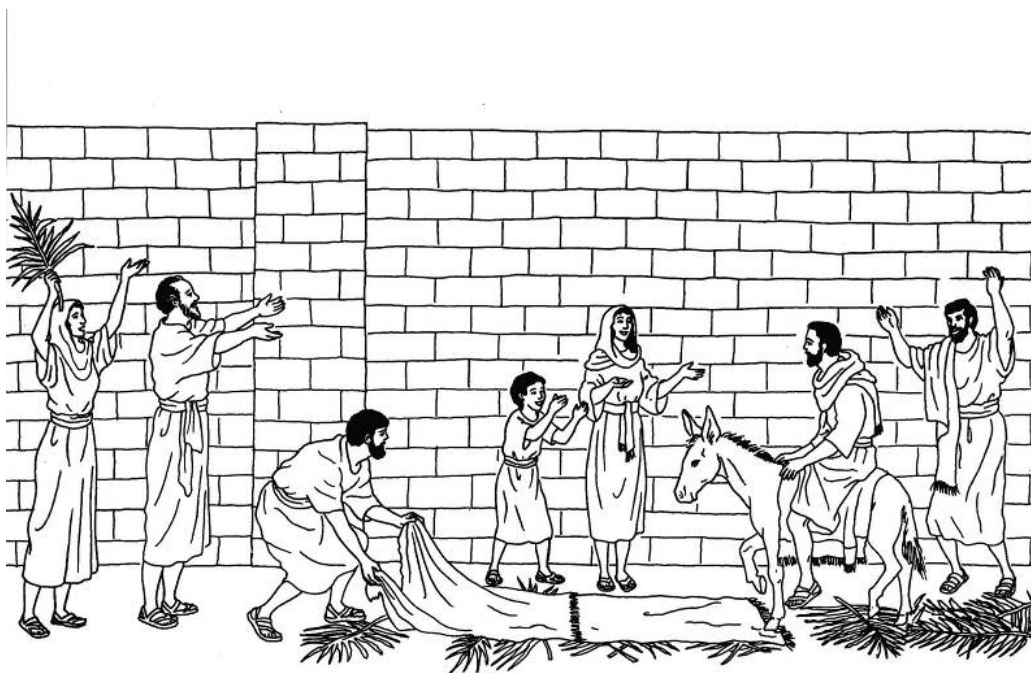
له پښتانه نمونه ی ره زه وانان خراپه كانه وه، عیسا ناگادارى نه وانیه كرده وه كه ده یانه وى بیکوژن. له مانای نه م نمونه یه تیده گه ی؟ وه رگپرانى زور زه حمت نیه. له م نمونه یه دا، په روه رده گار عیسا خودا به خاوه ن ره زه كه ته شبیه ده كات. و ره زى میوه كه ش به نه وه ی ئیسرائیل ته شبیه ده كات. ره زه وانان خراپه كانیان به نیشاندهرى سه ر كرده ئایینه كانی جوله كه داده ئیت. و خزمه تكاره كانیان كه وا خاوه ن ره زه كه دیناردن بؤ به روه وومى تری، كه وا ره زه وانان به خراپى مامه له یان له گهل ده كړدن، پیغه مبه رانن. و كورپ خاوه ن ره زه كه ش، كه وا ره زه وانان كوشتیان، عیساى مه سیخه.

ده كرى له وه تیگه ین بؤچى كاهینه كان و مالمه كان زور توپه بوون. باش ده یانزانى عیسا دهر باره ی نه وان قسه ده كات! تیگه یشتن كه عیسا نه وان له گهل ره زه وانان خراپه كاره كان به راورده كات كه وا خزمه تكاره كانی خاوه ن ره زه كه یان هه راسان كړد، و له كو تایشدا كوره كه یان كوشت. به و شیوه یه عیسا نه وانى تاوانبار كړد وهك نه وانیه ووشه ی پیغه مبه رانپان پشت گوى خست، و نه وانیه مه سیخ،

کورې بالاده سترین، ده کوژن. عیسا نهک تهنھا نمونہ کهی پټیان فہرموو، بہ لکو پارچہ پھکی لہوہی نووسراوہ لہ زہبوورہ کان دہربارہی ئہو ہیناوہ، و فہرموی: (ئہو بہرہدی و ہستاکان پرتیان کردوہ، بووہ ہرہدی قولینچک. ئہوہی بہسہر بہرہدہ کہدا بکہوټ تیکدہ شکټ، ئہوہش کہ بہسہری دا بکہوټ وردوخاشی دہکات.) (لوقا ۲۰: ۱۷، ۱۸ و زہبوورہ کان ۱۱۸: ۲۲) بہو شټوہیہ عیسا سہر کردہ ئایینہکانی ئاگادار کردوہ کہ ئہو رزگاری دہری ئہوان پرتیان کردوہ و پلانی کووشتنیان دانا، لہ کوټاییدا دہبیتہ دادوہریان!

لہ وانہی داہاتوودا بہرہدوام دہبین لہم چیرۆکہ سہرنج پاکټشہی عیسا و رابہرہ ئایینہکان.

خودا بہرہ کہ تدارت بکات کاتی بیر لہوہی نووسراوی پیروز پایدہ گہټنی سہبارت بہ مہسیح: ئہو لہ جیہان دا بوو، جیہانیش بہو بہدیہات، کہچی جیہان نہیناسی. (یوحنا ۱: ۱۰)

©

گرنگترینی پرسیارہکانی ئہم وانہیہ:

۱. بۆچی عیسا رووی خوئی چہسپاند تا بہرہو ژورشه لیم بروات؟
۲. ئہ گہر تو بزانی لہ شاریکدا خہ لگہ کہ دہیانہ وی ژازارت بدہن و بتکوژن، ئایا رووی خوټ دہ چہسپیننی و بچیتہ ئہو شاہرہ؟
۳. لہ مانای ئہم نمونہ یہ تیدہ گہی؟
۴. کاتی یہ کہم جار عیسا ہاتہ جیسانمہوہ، ہات تاکو وہ کوربانییہک ہمری، ئہو ہات تاکو نہوہکانی ئادہم رزگار بکات لہ سزای کوتاہہکانیان، چون خودا بہ لټنی زور لہ مہو پیش لہ ریگای پیغہ مہرہکانیہوہ کہ واتہ زانیت پہ یامی عیسا چی بوو؟